

UCHWAŁA NR CIV/659/23
RADY MIEJSKIEJ W BOGATYNI
z dnia 22 marca 2023 roku

w sprawie skargi na działalność Dyrektora
Miejskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej w Bogatyni

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 40) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 1 i 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks Postępowania Administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.), § 72 b ust. 8 Uchwały Nr XXIV/206/05 Rady Gminy i Miasta w Bogatyni z dnia 28 lutego 2005 r. w sprawie Statutu Gminy i Miasta Bogatynia (Dz. U. Woj. Doln. z 2005 r., Nr 58, poz. 1259 z późn. zm.) Rada Miejska w Bogatyni uchwala, co następuje:

§ 1

1. Rada Miejska w Bogatyni uznaje za zasadną skargę z dnia 27 stycznia 2023 roku, złożoną przez Panią G.G. na działalność Dyrektora Miejskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej w Bogatyni;
2. Skarga jest zasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miejskiej w Bogatyni do przekazania stronie Skarżącej niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

do Uchwały Nr CIV/659/23 Rady Miejskiej w Bogatyni z dnia 22 marca 2023 roku

w sprawie skargi na działalność Dyrektora Miejskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej w Bogatyni

W dniu 27 stycznia 2023 roku do Kancelarii Urzędu Miasta i Gminy w Bogatyni wpłynęła skarga Pani G.G. na działalność Dyrektora Miejskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej w Bogatyni.

Skarga rozpatrywana była przez Komisję ds. Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniach komisji w dniach: 28 lutego 2023 r., 16 marca 2023 r. oraz 22 marca 2023 r. Na podstawie zgromadzonej dokumentacji komisja uznała skargę za zasadną. Skarżąca w motywach pisemnego uzasadnienia wskazała, że 21 lipca 2020 r. dokonała rezerwacji miejsca pod grobowiec. W tym celu dokonała opłaty według obowiązującego cennika przedkładając stosowną fakturę do wglądu. Opłata została uiszczona na 20 lat. Następnie jak podaje skarżąca 20 maja 2021 r., w wykupionym miejscu dokonała pochówku zmarłego męża. Jednakże pomimo uiszczenia pierwotnej opłaty, została obciążona dodatkową kwotą w wysokości 3429 zł, stanowiącą według przedstawionej faktury z naliczeniem za „miejsce pod grób murowany wielomiejscowy w pionie”. Z czym skarżąca się nie zgodziła składając przedmiotowe pismo.

Przechodząc do rozważań stanowiska skarżącej, na wstępie należy przedstawić motywy rozstrzygnięcia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu rozpatrującego skargę mieszkańców Gminy Bogatynia na cennik oraz regulamin korzystania z cmentarza komunalnego w Bogatyni. Zatem Sąd zauważył, że cyt. „słuszne są także podniesione w skardze argumenty zarzucające niezgodność z art. 7 ustawy o cmentarzach. Zgodnie z brzmieniem ust. 1 tego przepisu, grób nie może być użyty do ponownego chowania przed upływem lat 20. Po upływie lat 20 ponowne użycie grobu do chowania nie może nastąpić, jeżeli jakakolwiek osoba zgłosi zastrzeżenie przeciw temu i uiści opłatę, przewidzianą za pochowanie zwłok. Zastrzeżenie to ma skutek na dalszych lat 20 i może być odnowione (ust. 2). Z kolei w myśl ust. 3 przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do chowania zwłok w grobach murowanych przeznaczonych do pomieszczenia zwłok więcej niż jednej osoby, a także do chowania urn zawierających szczątki ludzkie powstałe w wyniku spopielenia zwłok. Zgodnie z ust. 4 dozwolone są umowy, przedłużające termin, przed upływem którego nie wolno użyć grobu do ponownego pochowania. Art. 7. w przywołanym brzmieniu określa zatem zasady dysponowania grobem i ponownego wykorzystania istniejących już grobów, w tym również w powiązaniu z opłatami za pochowanie zwłok, których podstawą ustalenia jest art. 4 ust. 1 pkt 2 u.g.k. Przepis ten zawęża w rezultacie swobodę rady gminy (a także organu wykonawczego, jeśli na podstawie 4 ust. 2 u.g.k. powierzono mu uprawnienia rady gminy w tym zakresie) w kwestiach, które zostały w nim unormowane. W świetle powyższego i wobec wyłączenia zastosowania art. 7 ust. 1 i 2 ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych względem chowania zwłok w grobach murowanych (wielostanowiskowych) i urnowych, uprawnieni do tego grobu nie tylko nie muszą po upływie 20 lat (ani w żadnym innym okresie) przedłużać tego prawa, ale

także uiszczać ponownej opłaty” (Wyrok WSA we Wrocławiu sygn. akt III SA/Wr 600/21). Tożsame stanowisko przedstawiają również inne składy sądów powszechnych jak i administracyjnych, które twierdzą, że nie może uzależniać przedłużania prawa do miejsca pod grób już opłaconego od uiszczenia dodatkowej opłaty (wyrok SN z dnia 3 grudnia 2010 r., sygn. akt I CSK 66/10; wyrok WSA w Krakowie z dnia 11 marca 2016 r., sygn. akt III SA/Kr 1360/15).

Ponadto należy wskazać, że opłata została dokonana przed wejściem nowego cennika i regulaminu. Dlatego też prawo dysponowaniem miejsca pod grób a tym samym pochowanie zmarłego (jako wola dysponenta), nie stwarza podstaw do naliczenia i obciążenia dodatkowymi kosztami. Ponieważ taka czynność, która została wykonana (obciążenie) stanowi wyłom podstawowej zasady, która opiera się na konstytucyjnym prawie zakazu retroaktywności przepisów prawa. Zwłaszcza, że z orzecznictwa i poglądów doktryny (w tym wynikających z głosu Stanisława Rudnickiego do wyroku SN z dnia 7 listopada 2002 r., II CKN 980/00 i uchwały SN z dnia 7 grudnia 1970 r., sygn. III CZP 75/70, OSNCP 1971/7-8/127), wprost wynika że podstawą tzw. prawa do grobu jest w normalnej sytuacji umowa o pochowanie zawarta z zarządem cmentarza, z której można wyodrębnić szereg cywilnoprawnych uprawnień przysługujących osobom, dla których kult pamięci osoby zmarłej, pochowanej w grobie jest ich własnym dobrem osobistym.

Godzi się również podnieść, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, możliwe jest ustalenie jedynie "opłaty za pochowanie zwłok", a nie jakiegokolwiek opłaty związane z prowadzeniem cmentarza. Tym samym wszelkie opłaty za przedłużenie prawa do grobu murowanego (grobowca) należy uznać za niemającą podstawy prawnej, a zatem sprzeczne z przytoczonymi przepisami, tj. z art. 7 ust. 2 i 3 ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Co bez wątpienia wymaga podjęcia stosownej uchwały w tym zakresie, celem uregulowania powyższej kwestii zgodnie z obowiązującymi przepisami ustaw.

Zatem, w pełni należy podzielić pogląd skarżącej, że próba obciążenia jej dodatkową opłatą jest sprzeczna z obowiązującymi ustawami. Dlatego też, uznać należy że złożona skarga jest w pełni uzasadniona.